

Els actors Joan Frank Charansonnet i Patrícia Bargalló protagonitzen el muntatge

L'originalitat a escena

'Ofici de gàrgola', basat en poemes de Pau Gener Galin, s'estrena a Sant Celoni

Sant Celoni

Yolanda Duque

No és un recital de poesia, ni un concert de música de cambra ni molt menys una obra de teatre convencional. *Ofici de gàrgola* és una suma de tot, una experiència escènica original aconseguida a través de la barreja de diferents llenguatges. El centre de l'acció són les poesies de Pau Gener Galin, un jove artista de Sant Celoni, interpretades amb sentiment i energia pels actors Joan Frank Charansonnet, que imprimeix passió i visceralitat al text, i Patrícia Bargalló, pura imatge de la sensibilitat i la delicadesa.

En un escenari sobri, pràcticament nu, es troben els dos actors, acompanyats per un trio de músics format

per Lidia Viñés, al violí barroc, Eva del Campo Cassé, al clavicèmbal, i Ingrid Vinyals, al violoncel barroc. A l'altra banda, l'actor i contratenor Òscar Bonany, que representa la gàrgola que dona nom a l'obra i que es converteix en un personatge clau de l'acció amb les seves intervencions musicals i apuntant amb gestos l'actuació dels protagonistes. Com a únic decorat, un cor que batega, un tobogan i un trapezi, dos elements amb els quals els actors juguen i representen alguns dels poemes, executant una sèrie de malabarismes que culminen una interpretació marcada pel seu constant treball físic i d'expressió corporal.

Després de l'estrena, l'autor va mostrar la seva satisfacció per l'èxit de la convocatòria i pels comentaris

dels assistents. "Tothom a la companyia està molt content. El principal dubte que teníem era si el públic s'interessaria per un espectacle de poesia, i la resposta de la gent ens confirma que estem en el bon camí", va reflexionar Pau Gener Galin, que coneix molt bé la dificultat d'omplir el teatre del seu poble.

El poeta també va confirmar que, malgrat que encara no hi ha dates definitives, l'espectacle es portarà a Barcelona i Madrid. De fet, a la sala s'hi van aplegar diversos programadors i productors teatrals que ja han mostrat el seu interès en l'obra. El que sí que es dona ja com a molt probable és la representació d'*Ofici de gàrgola* dins de la propera edició del festival Trobadors i Joglars, que se celebrarà aquest estiu a Granollers.

Pintades

Anna Ballbona
Periodista

Hi ha pintades a les parets que són una autèntica definició al·legòrica del moment, un acte de rebel·lia (hipotètica, és clar) fet amb la immediatesa de qui se sent observat o amb la por de ser enxampat. Una metàfora dels instants esmunyedissos. Si fa uns dies en Carles Riobó explicava en aquestes pàgines el valor de grafitis que "il·luminen" panys de paret de Granollers, ara em proposo convidar-los a un viatge poètic pels lemes més sorprenents que trobem estampats aquí i allà. Un gruix important de les pintades va destinat a expressar insatisfacció, crítica o denúncia social. El caràcter social de debò és clau per vestir amb cara i ulls una pintada que se les vulgui donar d'alguna cosa més, i que es vulgui distingir de la massa adormida i vulgar.

A Granollers trobem "Construeix l'alternativa!", "El jovent en lluita!" o "Llibertat presos". Grans infraestructures controvertides motiven pintades de "No al 4t Cinturó" en diversos municipis. Una línia social més inquietant pren aquesta, de ben sinistra, a la capital de comarca: "Los okupas komen karne humana". I reblant el clau, apareix amb força la pintada políticament correcta, que ningú s'enfadi: "Treballem bons ciutadans/es". Textualment escrit així, a Granollers. Molt a prop en té una altra per somriure, encara que al seu autor potser li caldria una recepta de Prozac: "Ya no pinto nada aquí". Ara bé, és molt més preocupant aquesta proclama a l'odi universal: "Hate the world", una frase que es troba escrita, en petit, en un carrer del centre de Granollers, una de les poques pintades que s'hi detecten. Els serveis de neteja municipals han fet una feina eficient.

"En Sidret és viu" és una pintada d'al·legoria política, a Lliçà d'Amunt

Una paret de la Garriga, només la paret, encarna aquesta convivència social harmònica de lemes: "Sense les dones no hi ha revolució!" (ja avisaran de quin procés revolucionari es tracta); i al costat, un minimalista "Mongeta del ganxet" adornat amb una estelada. En diferents pobles vallesans llueix, empastifant parets, una sola signatura o qui sap si conflicte familiar terrible: "El Sogre". L'enigma sobre què li pot passar –o passar pel cap– al creador d'"El Sogre" és obert. Ara, la veritable pintada d'al·legoria profunda, de reflexió política i connexions amb distribucions de poder variables, la trobem a Lliçà d'Amunt. "En Sidret és viu". Diuen els autòctons que té una llarga història, que abans n'hi havia hagut una altra que deia el contrari. Però això ja és una altra història. "En Sidret és viu".

Un dictat a més de 20 mans

Granollers

Unes 20 persones van atendre a la lectura plàcida i vocalitzada que l'actriu Rosa Vila va fer del llibre *El Bibliobús de la llibertat*, en el dictat popular de divendres davant el Museu de Granollers. L'acte no va tenir gaire acollida tot i la concurrència de viants al carrer Anselm Clavé. Tan sols sis taules, de la vintena que s'havien col·locat enmig de la carretera, es van ocupar pels participants –entre els quals, algun regidor de l'Ajuntament. L'activitat tenia com a objectiu difondre el llibre de Quim Torra i Jaume Ciurana a partir d'un text de Miquel Joseph, que es va presentar fa unes setmanes al Museu. El treball explica l'experiència de l'exode d'alguns intel·lectuals i escriptors catalans després de la Guerra Civil. **E.M.**

RAMON FERRANDIS